

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. D. Șușchevici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cotruță, V. Mihaila, V. Sîrbu)

Î N C H E I E R E

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ilașciuc Alexandru,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ilașciuc Natalia
împotriva lui Ilașciuc Alexandru cu privire la modificarea cuantumului pensiei de
întreținere a copilului minor, încasarea cheltuielilor suplimentare și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Ilașciuc Alexandru, admisă cererea de apel
depusă de Ilașciuc Natalia și modificată hotărârea din 17 decembrie 2020 a
Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) în sensul majorării sumei încasate,

c o n s t a t ă :

La 17 iunie 2019, Ilașciuc Natalia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată,
(concretizată pe parcurs), împotriva lui Ilașciuc Alexandru cu privire la majorarea
cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, încasarea cheltuielilor
suplimentare și a cheltuielilor pentru asistența juridică.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că a fost căsătorită cu pârâtul
Ilașciuc Alexandru. Căsătoria a fost înregistrată la 18 septembrie 2009, de către
Oficiul Stării Civile al or. Drochia. Din căsătorie, la XXXXX, s-a născut copilul,
XXXXX.

Căsătoria a fost desfăcută la 23 februarie 2016, iar prin hotărârea Judecătoriei
sediul Rîșcani, mun. Chișinău, s-a dispus stabilirea locului de trai a copilului minor
cu reclamanta, stabilirea cuantumului pensiei de întreținere în sumă fixă de 1000 lei.

La fel, a indicat că până în prezent copilul minor se află în îngrijirea reclamantei
Ilașciuc Natalia, iar pârâtul nu consideră necesar de a participa în educația copilului,
manifestă atitudine rezervată și indolență față de creșterea, educarea și
supravegherea copilului acesteia, sarcina revenind în exclusivitate subsemnatei, or,
potrivit art. 74 al Codului familiei, părinții sunt obligați să-și întrețină copiii minori.

A menționat că copilul minor, frecventează instituția de învățământ Liceul
moldo - german „Mihail Kogălniceanu”, prin urmare necesită cheltuieli

suplimentare, cum ar fi procurarea rechizitelor școlare, vestimentației cât și frecventarea cursurilor extrașcolare, or programa de studii este prevăzută până la orele 12:00, iar reclamanta fiind angajată nu are posibilitatea de a stabili un grafic pentru a lua copilul de la liceu, or acestea duc la cheltuieli suplimentare.

A reiterat, că au fost înaintate demersuri către pârât, atât verbale cât și în formă scrisă, ultimul a ignorat cu vehemență solicitările reclamantei. Mai mult, acesta nu s-a manifestat ca părinte, nici nu s-a interesat de starea sănătății copilului.

A invocat că prevederile Legii nr. 152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existență, nu stabilesc cheltuieli pentru dezvoltarea copilului cum ar fi: procurarea rechizitelor școlare, frecventarea anumitor secții sportive sau de creație, îmbolnăviri etc., activități necesare creșterii și evaluării psiho - emoționale echilibrate a copilului. Respectiv, pârâtul trebuie să-și execute obligația de participare la viitoarele cheltuieli suplimentare pentru întreținerea copilului XXXXX suportate lunar în legătură cu frecventarea instituției de învățământ și a stării de sănătate. Pârâtul are posibilitate de a interveni în educația copilului fiind angajat peste hotarele țării (Republica Poloneză).

La fel, a menționat că în mod abuziv pârâtul a reținut indemnizația lunară acordată de către statul român pe parcursul anilor 2017-2018, copilul având cetățenie română beneficiază de alocație acordată în modul stabilit, prin metode înjosoare al demnității atât al reclamantei cât și a copilului, aceasta se eschiva de la transmiterea cardului bancar prin care se transfera alocația, fiind solicitat suportul Inspectoratului de Poliție s.Rîșcani, or acesta se eschiva de la solicitările înaintate prin intermediul oficiului poștal.

A remarcat că cuantumul pensiei de întreținere stabilită în sumă fixă, în mărime de 1000 lei lunar, prin hotărârea instanței de judecată din 23 februarie 2016, nu acoperă cheltuielile suplimentare suportate de reclamantă. Astfel, reieșind din considerentul că pârâtul are venituri fluctuabile, solicită de a mări cuantumul pensiei de întreținere în sumă fixă în mărime de 2500 lei, fiind una rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere a copilului. La fel, solicită să fie dispusă încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor suplimentare suportate de reclamantă în interesul copilului în sumă de 6670 lei, pentru perioada 23 februarie 2016 – 14 martie 2019, proporțională din suma 13340 lei.

Invocând prevederile art. 110 Codul familiei, a menționat că deși este destinată a satisface în primul rând, nevoile alimentare ale copiilor, obligația legală de întreținere a copiilor, este mult mai complexă decât o simplă îndatorire alimentară, pentru că are menirea de a procura celor îndreptățiți, resursele necesare împlinirii și a altor trebuințe, precum cele privind asigurarea unei instruiți corespunzătoare, a unei locuințe, a tratamentelor medicale. Conform datelor Biroului Național de Statistică minimul de existență în al 2-lea trimestru pentru anul 2018, în mediul urban a constituit suma de 2327,5 lei pentru copii de la 7-17 ani în orașe mari, ce constituie minimul de existență pentru un copil, însă această sumă nu constituie și un maximum, părinții având obligația asigurării unui trai decent pentru copil. Cu atât mai mult, mai are și cheltuieli adăugătoare cum ar fi tratamente medicale lunare. În asemenea condiții consideră că suma de 2500 lei este rezonabilă pentru a acoperi proporțional cheltuielile de întreținere a copilului minor.

În instanță a solicitat majorarea cuantumului pensiei de întreținere și

dispunerea încasării pensiei de întreținere pentru copilul minor XXXXX în sumă bănească fixă, în mărime de 2500 lei/lună până la atingerea majoratului, a cheltuielilor suplimentare suportate în interesul copilului minor XXXXX, în sumă bănească fixă în mărime de 8420 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru), a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Ilașciuc Natalia împotriva lui Ilașciuc Alexandru cu privire la majorarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, încasarea cheltuielilor suplimentare și a cheltuielilor pentru asistența juridică.

A fost modificat cuantumul pensiei de întreținere stabilită prin hotărârea Judecătorei s. Rîșcani, mun. Chișinău din 23 februarie 2016 (nr. 2-2127/2016) în mărime fixă de 1000 lei și s-a încasat din contul lui Ilașciuc Alexandru, în beneficiul lui Ilașciuc Natalia, pensie pentru întreținerea copilului minor XXXXX, în cuantum de 1300 lei lunar, începând cu data adresării cererii în judecată și până la atingerea majoratului copilului minor.

A fost încasat din contul lui Ilașciuc Alexandru, în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 lei.

În rest, cererea de chemare în judecată înaintată de Ilașciuc Natalia împotriva lui Ilașciuc Alexandru a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost încasat din contul lui Ilașciuc Alexandru, în beneficiul lui Ilașciuc Natalia cheltuielile pentru asistența juridică în sumă de 5000 lei.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut că suma stabilită prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 23 februarie 2016, nu corespunde cheltuielilor reale necesare pentru întreținerea și îngrijirea unui copil, constituind o valoare netă inferioară valorii minimumului de existență calculat pentru o lună pentru întreținerea unui copil minor. Astfel, pentru un copil în vârstă de la 7-17 ani, domiciliat în mun. Chișinău, care este un oraș mare, minimumul de existență este de 2 438,7 lei, sumă care urmează a fi divizată proporțional ambilor părinți.

Cu referire la pretenție reclamantei privind încasarea cheltuielilor suplimentare suportate în interesul copilului minor în sumă bănească fixă în mărime de 8420 de lei, instanța a apreciat-o drept neîntemeiată, or potrivit art. 79 al Codului familiei, în calitate de cheltuieli suplimentare pot fi încasate doar în circumstanțe excepționale (boală gravă, mutilare a copilului minor sau a celui major inapt de muncă, necesitatea achitării cheltuielilor privind îngrijirea acestora etc.) și instanța judecătorească poate obliga pe fiecare dintre părinți să participe la cheltuielile suplimentare generate de aceste circumstanțe, însă astfel de circumstanțe nu au fost invocate.

Prin decizia din 20 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Ilașciuc Alexandru, admisă cererea de apel depusă de Ilașciuc Natalia și modificată hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru) în sensul majorării sumei încasate de la 1300 de lei la 2000 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului în mărime fixă de 1300 lei lunar stabilit de instanța de fond, este insuficient pentru a asigura minimumul de existență a unui copil minor de vârstă 7-17 ani. Acel minimum de existență stabilit nu prevede cheltuielile necesare pentru dezvoltarea copilului, aferent vârstei acestora și anume procurarea cărților,

frecventarea anumitor secții sportive sau de creație și alte activități necesare creșterii și evoluției psiho-emoționale echilibrate a copilului.

La 02 iulie 2021, Ilașciuc Alexandru a contestat cu recurs decizia din 20 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe în partea pensiei alimentare și respingerea pretenției cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat în mod eronat legea.

La 18 septembrie 2021 (prin oficiul poștal), Ilașciuc Natalia a depus o referință la recursul declarat de către Ilașciuc Alexandru, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 20 mai 2021, expediată părților la 07 iunie și la 09 iunie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia de către părți. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ilașciuc Alexandru, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Ilașciuc Alexandru, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra

reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Ilașciuc Alexandru.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ilașciuc Alexandru.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru